

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **O.**, zastúpenej JUDr. J. B., advokátom v Ž., proti odporcom **1/ E. F.**, bývajúcemu v Ž., **2/ J. F.**, bývajúcej v Ž., oboch zastúpených JUDr. J. S., advokátom v B., **o zaplatenie 247 247 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4 C 40/2006, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2007 sp. zn. 12 Co 100/07 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. apríla 2007 sp. zn. 12 Co 99/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo 14. marca 2007 č.k. 4 C 40/2006-87 odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke sumu 114 114 Sk, do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo 17. januára 2007 č.k. 4 C 40/2006-40 uložil odporcovi 1/ poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk.

Na odvolanie odporcov Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 31. mája 2007 sp. zn. 12 Co 100/07 potvrdil rozsudok okresného súdu a odporcom uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania vo výške 17 074 Sk na účet jej právneho zástupcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 26. apríla 2007 sp. zn. 12 Co 99/07 potvrdil uznesenie okresného súdu o uložení poriadkovej pokuty.

Proti tomuto rozsudku a uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie odporcovia 1/ a 2/ a žiadali, aby dovolací súd zrušil rozsudok a uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. Postupom prvostupňového i odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Nemohli sa vyjadriť k argumentácii navrhovateľky navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov. Odporkyňa 2/ nebola vo veci vypočutá. Prebiehali prípravy na mimosúdne vyporiadanie celej veci, ktorú avizoval ich právny zástupca. Ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní pred krajským súdom 31.5.2007 a poukázali na proces uzatvárania mimosúdnej dohody. Keďže predtým už bolo odročené pojednávanie súd nedoručoval účastníkom predvolania a teda nebolo možné vo všetkých prípadoch preukázať kolíziu pojednání predvolankou na iné pojednanie. Odvolací súd však ich žiadosti nevyhovet vo veci konal v ich neprítomnosti a takisto aj rozhodol. Pokiaľ išlo o udelenie poriadkovej pokuty odporcovi 1/ táto mu bola uložená bez jeho zavinenia.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporcov navrhla, aby dovolací súd ich dovolanie ako nedôvodné zamietol. Postupom súdov im nebola odňatá možnosť konať pred súdom a takisto nesplnili zákonom stanovené podmienky na podanie dovolania. Odporcovia nikdy nenavrhlí mimosúdnu dohodu a podané dovolanie treba považovať iba za ich účelovú obranu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol

zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolaním odporcov nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci navrhovateľky proti v záhlaví označeným odporcom dosiaľ nevyslovil záväzný právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchyľil. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie odporcov nie je podľa § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Citované ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie vadu podľa § 237 O.s.p. nemajú. Vychádzajúc z obsahu dovolania osobitne sa zameril na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) je treba rozumieť taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. To znamená, že zo strany súdu musí ísť o porušenie konkrétneho procesného ustanovenia voči dotknutému účastníkovi, ktorého bezprostredným následkom je odňatie možnosti konať pred súdom tomuto účastníkovi.

Pokiaľ ide o námietky dovolateľov, že súdy svojim postupom odňali účastníkom možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tieto sú právne bezvýznamné. Odvolací súd vytýčil termín pojednávania na 17. mája 2007. Účastníci sa písomne ospravedlnili z neúčasti na pojednávaní ako aj ich právny zástupca z dôvodu kolízie pojednávania na iných súdoch. Účastníci uviedli, že by malo dôjsť k mimosúdnej vyporiadaniu, ale k nemu nedošlo. Ďalší termín prejednávania odvolací súd vytýčil na 31. mája 2007. Právny zástupca účastníkov sa opätovne ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávania, ktorých sa má v uvedenom termíne zúčastniť. Krajský súd pojednával v neprítomnosti účastníkov konania. Samotná kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka nie je bez ďalšieho dôvodom na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Je vecou súdu, ktoré dôkazy a akým spôsobom ich vykoná. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd zistil, že v konaní nedošlo postupom súdov k vade konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolanie smerovalo aj proti uzneseniu odvolacieho súdu je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. Keďže je v predmetnej veci napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o poriadkovej pokute, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p., je preto dovolanie neprípustné.

Existencia väd v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. dovolacím súdom nebola zistená.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 a § 239 ods. 1, 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie bolo postihnuté vadami uvedenými v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcov podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiam, proti ktorým je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutými rozhodnutiami z hľadiska ich vecnej správnosti.

V dovolacom konaní neboli odporcovia úspešní a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo navrhovateľke (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2007

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

